

[Arne Melchior]

Derfor synes jeg, at fru Inger Stilling Pedersens betragtninger om hele tænkningen over de forhold, der her er til behandling, og som er så svære, var meget vedkommende, og jeg kan støtte dem.

Derimod er jeg ikke helt sikker på, at fru Inger Stilling Pedersen har ret i, at man ikke kan dø to gange. Det er ikke i overensstemmelse med vore tilvante forestillinger. Holder man sig alene til Bibelen – den vil jeg også gerne holde højt, jeg prøver på det, det lykkes ikke altid – så er det ikke en tanke, der er nedfældet dér, men der er jo sket så meget, og Bibelen er selvfølgelig et produkt af sin tid.

Derfor tror jeg, fru Inger Stilling Pedersen og Kristeligt Folkeparti må acceptere, at der er sket nye ting og opnået ny viden, som gør ny stillingtagen også på dette svære område rimelig.

Jette Pors (CD):

Da CD's medlemmer har stillet hinanden helt frit, så vil jeg godt herfra udtrykke, at jeg ikke kan stemme for Kristeligt Folkepartis forslag.

Jeg vil også gerne udtrykke en helt personlig beklagelse over, at regeringens lovforslag efter min mening ikke tager tilstrækkeligt hensyn til nyrepatienternes specielle situation.

Jeg så helst, at vi fik én selvstændig lov for nyretransplantationer – jeg havde nær sagt uanset valg af døds-kriterium – ud fra en viden om, at vi har to nyrer, og alle mennesker kan godt leve med én nyre, og det giver nogle specielle problemstillinger.

I spørgsmålet om nyretransplantationer mener jeg klart, man skal tilkendegive, at lægerne har ret til at udtage organer fra afdøde, medmindre patienten, mens patienten endnu er i levende live, har meddelt, at han eller hun ikke ønsker at blive anvendt som organdonor i forbindelse med dødens indtræden.

Det er, så vidt jeg kan se, også at respektere den enkeltes ret til selv at bestemme.

Jeg vil opfordre regeringen til at se på dette problem snarest muligt.

Så vil jeg slutte med at sige, at jeg selvfølgelig kan støtte regeringens lovforslag med ministerens ændringsforslag til § 12, og at jeg kan støtte SF's ændringsforslag til § 14.

Dermed har jeg også sagt, at jeg kan støtte lovforslagets vedtagelse ved tredje behandling.

Mogens Elvensø (FP):

Det vigtigste ved lovforslaget er forslaget om døds-kriteriet. Det er væsentligt at vide, at ophør af hjernevirksomheden ikke ændrer hjertevirksomheden. Legemstemperaturen opretholdes og pulsslagene fortsætter nemlig. Så længe disse livstegn er der, kan jeg ikke godtage, at et menneske kan erklæres for dødt.

De to lovforslag giver ret til at forlænge disse funktioner, indtil det findes belejligt at udtage organer.

Lægevidenskaben skal arbejde på helbredelse og ikke på udskiftning af organer. Jeg tror, at lægevidenskaben kommer ind på et forkert spor.

Samfundets ressourcer skal anvendes på helbredelse, på forskning i helbredelse, frem for forskning i transplantationer.

Begge forslag vil give ret til at forlænge livet med op til 48 timer. Hvornår skal man erklære et menneske for død, når lægerne har erklæret vedkommende for hjernedød? Eller skal man vente, indtil de andre funktioner er ophørt?

Min afstemning til ændringsforslagene vil være bestemt af, at jeg vil hindre det nye døds-kriterium. Den vil også være bestemt af, at jeg ikke kan lide, at man skal kunne udtage organer. Det er jeg nemlig meget imod, ligesom jeg er imod transplantationer.

Jeg er også imod, at man udtager organer til lægevidenskabelige forsøg. Denne bemærkning gælder særlig ændringsforslag nr. 5 til lovforslag nr. L 173. Jeg vil bede forslagsstillerne om at dele dette ændringsforslag i to dele, således at man kan stemme om hver del for sig.

Retslægelig obduktion kan jeg stemme for af hensyn til, at man skal kunne opklare forbrydelser, bl.a. mord, men lægevidenskabelig obduktion må jeg sige nej til. Derfor stemmer jeg i dette tilfælde nej til dette ændringsforslag, indtil det bliver delt.

I øvrigt mener jeg, at man selv skal bestemme, om man vil være donor, om man går ind for transplantation, og jeg går ind for, at man giver folk deres eget ansvar.

Pårørendes angst for, at et familiemedlem skal overtages af samfundet efter dødens indtræden, kan medføre en angst for at gå til læge, en angst for at lade sig indlægge på hospital på de allersværeste tidspunkter af ens liv.